

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2167/2020
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Божић, адвокат из ..., против тужених мал. ББ и мал. ВВ, обоје из ..., чији је законски заступник мајка, ГГ из ..., а чији је пуномоћник Драган Обрадовић, адвокат из ... и ДД из ..., са боравиштем у ..., ради проглашења извршења недопуштеним, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 836/19 од 09.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле АА из ..., изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 836/19 од 09.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 207/18 (2016) од 24.04.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилца сувласник са уделом од 1/2 покретних ствари пописаних у предмету извршења Основног суда у Мионици И бр. 524/15 и то: путничког моторног возила марке Mercedes, модел ... турбо D, број мотора ..., број шасије ..., рег.ознаке ... и мотоцикла KAWASAKI, тип ..., број шасије ..., број мотора ..., да је извршење на наведеним стварима недопуштено, те се исте изузимају из поступка извршења, што су тужени дужни да признају. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужилци накнаде трошкове поступка у износу од 87.780,00 динара.

Виши суд у Ваљеву је пресудом Гж 836/19 од 09.01.2020. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Мионици П 207/18 од 24.04.2019. године у ставу првом изреке, тако што је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца власник 1/2 покретних ствари, пописаних у предмету извршења Основног суда у Мионици И 524/15 и то: путничког моторног возила марке Mercedes, модел ... турбо D, број мотора ..., број шасије ..., рег. ознаке ... и мотоцикла KAWASAKI, тип ..., број шасије ..., број мотора ..., као и да је извршење на 1/2 наведених ствари недопуштено, те да се пописане ствари у том делу изузму из поступка извршења, што би тужени били дужни да признају. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Мионици П 207/18 од 24.04.2019. године у ставу другом изреке, у односу на тужене

мал. ББ и мал. ВВ, тако што је обавезана тужила да тим туженима накнади трошкове поступка у износу од 43.640,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 81. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 106/2015), прописано је да ако се решење о одбијању жалбе заснива на чињеницама које су међу странкама спорне и које се односе на само потраживање, извршни дужник може у року од 30 дана од дана достављања решења о одбијању жалбе да покрене парнични поступак за утврђивање недозвољености извршења. Сходно ставу 4. те одредбе Закона, независно од означене вредности предмета спора, примењују се одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак, а ревизија није дозвољена.

Како је ово парнични поступак по тужби за утврђење недозвољености извршења, следи да ревизија у овој врсти поступка није дозвољена, сходно цитираној одредби Закона.

То што је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, није од утицаја у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер се та одредба може применити само кад се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом Закона о парничном поступку, или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена, што је овде случај.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**